

№ 7 (вересень, 2009)

Любі читачі!

Осінь - пора яскравих вражень та підбиття підсумків. Саме в цю пору року Союз українських студентів у Німеччині збирає своїх друзів та партнерів на щорічному Генеральному з'їзді організації в Мюнхені.

Цьогорічний з'їзд - особливий! Адже СУСНУ виповнюється 60 років. За

цей час організація зросла і зміцніла, зросли і зміцніли її учасники. Кожен український студент, який навчається чи хоче навчатися у Німеччині, може в будь-який час звернутися за порадою чи допомогою до СУСНУ. На даний час великою популярністю користується Форум СУСНУ, де можна поспілкуватися та отримати інформацію з перших рук. Також уже півтора року успішно існує наше молодіжне видання СУСН-News. І усе це здійснюється силами та безкорисливою участю молодих українців, які попри навчання та інші клопоти стараються зробити свій внесок у реалізацію проектів, що переслідують інтереси українських студентів у Німеччині. Успіх СУСНУ - є успіхом кожного з нас. Бажаємо нам успіху!

Від імені редакції

Зоряна Стеліга, головний редактор

У цьому номері:

<i>Куди приведе нас Болонський процес? (Продовження)</i>	2
<i>Ліга європейських дослідницьких університетів</i>	3
<i>Співбесіда: Як найкраще до неї підготуватися?</i>	6
<i>Міжкультурне ділове спілкування: Німеччина-Україна</i>	8
<i>Наймолодший професор Німеччини - українець Остап Охрін</i>	9
<i>Українське кіно в світі</i>	11
<i>Новини із представництв СУСНУ</i>	13
<i>"Пекуча десятка" тем на Форумі СУСНУ - 7</i>	15
<i>КАЛЕНДАР наступних подій</i>	16
<i>І наостанок...</i>	17

Stammtisch в Україні!

Якщо Ти навчався деякий час у Німеччині, а зараз Ти - в Україні та хочеш спілкуватися із людьми, у яких подібний, як у Тебе, «досвід Німеччини», пиши на електронну адресу: sumnikovs@yahoo.de.

Вже є очічі у Львові та Києві. Не зволікай – пиши зараз!

Куди приведе нас Болонський процес?

Тамна поразка (Продовження)

Той, хто обирає шлях написання докторської дисертації після закінчення університету, ще досить довго проводить час у бібліотеках та живе на межі "студентської бідності".

У попередньому номері ми дискутували на тему вищої освіти в Німеччині та можливостей працевлаштування після завершення двоступеневої подорожі "УНІВЕРСИТЕТ". Третій етап цієї системи містить у собі так званий ступінь "післяуніверситетської" освіти – доктор філософії в галузі (PhD). Про те, як розвивається цей напрямок післядипломної освіти і які тенденції спостерігаються сьогодні, ми розглянемо в даному номері.

У Німеччині дуже багато студентів-докторантів не доходять до фінішної прямої, а зупиняються посеред шляху. Болонський процес міг би змінити все на краще, але є багато перешкод.

Проблема полягає в тому, що дана тематика не тільки не критикується, а ще й є однією з останніх табу в сьогodнішній системі освіти Німеччини: повсякденні негаразди, життя на межі "студентської бідності" та масові невдачі німецьких докторантів - ось теми, які не обговорюються. Табу настільки розповсюджено, що навіть дзвінок до Федерального Відомства Статистики, яке знаходиться у Вісбадені (Statistisches Bundesamt), щодо офіційних даних із питань докторантів залишається безуспішним. Як би абсурдно це не звучало, але інформації про те, скільки людей займаються написанням своїх докторських робіт або ж яка частка із цієї кількості не доходить до фінішної прямої в Німеччині, не існує. І це все стосується системи освіти однієї з найрозвинутіших країн Європи. До речі, Німеччина є однією з небагатьох країн (як і Словенія), які в Європі мають прогалини в цій сфері вищої освіти.

Єдиними статистичними даними з питань докторантів Німеччини є дані Інформаційної Системи з питань вищої освіти (Hochschul-Informationen-System HIS), наданими ще 1997 року. За цими даними, майже 30 % опитаних почали написання докторської роботи. З часом кожен шостий докторант припинив роботу над своєю докторською дисертацією й розпрощався з цією ідеєю. Якщо розглянути статистику раптового припинення післядипломної освіти попредметно, спостерігаємо наступну тенденцію: серед юристів та інженерів, наприклад, раптово припиняє докторантуру кожний четвертий, серед педагогів - навіть кожна третя особа. Проектуючи цю тенденцію на всю Німеччину, можна передбачити велику загрозу цій групі молодих науковців. Хоча є ще дуже багато студентів, які не потрапляють до статистичних даних. Це студенти-одинаки, які пишуть свої роботи в інститутах або на

підприємствах і не прикріплені до конкретних університетів чи факультетів. Вони знайомі лише зі своїми керівниками (Doktorvater, Doktermutter) і про їхні дисертації та особливості дослідження знає лише дуже незначне коло людей. Саме такі докторанти найчастіше припиняють дослідницьку діяльність, оскільки залежать від своїх єдиних керівників (Doktorvater, Doktermutter) і не мають підтримки з боку інших науковців.

Ідея Болонського процесу передбачає включення докторантури, а саме отримання ступеня доктора філософії в галузі (PhD), до триступеневого процесу університетської освіти з паралельним (одночасним) відвідуванням деяких семінарів, виданням навчальних кредитів (European Credit-Transfer System, ECTS) та контролюванням дослідницької роботи студента-докторанта.

В об'єднанні ректорів вищих навчальних закладів Німеччини (Hochschulrektorenkonferenz HRK) не підтримують нової системи докторантури. Вважається, що європейська програма докторантури, яка не залежить від окремого професора та включена до структурного контрольованого університетського процесу, протистоїть традиційній системі індивідуального здобуття ступеня доктора філософії в галузі (PhD) за зразком дослідницького ідеалу Гумбольдта. Хоча в деяких німецьких університетах уже й існують "докторантські коледжі" (Promotionskolleg, Graduiertenkolleg), наприклад у Гьоттінгені, Білефельді та в товаристві науковців Німеччини (Deutsche Forschungsgemeinschaft DFG), які допомагають молодим науковцям під час написання докторської дисертації, але майбутнє цієї галузі освіти залишається спірним.

За матеріалами статті Jan-Martin Wiarda „Bologna Prozess. Das heimliche Scheitern.“ В інтернеті за адресою:

<http://www.zeit.de/2009/21/Promotion>

Наталія Макарова, Бремен

Ліга європейських дослідницьких університетів: чи мають шанси на приєднання українські університети та чи варто прагнути?

Починаючи з 2002 року європейська університетська спільнота працює над створенням і розбудовою Ліги європейських дослідницьких університетів (League of European Research Universities – LERU; далі по тексту – ЛЕРУ). Сама організація ідентифікує себе як «активна співпраця інституцій, які є знаними завдяки їх відданості науковим дослідженням світового рівня, що поєднуються з високоякісним викладанням».

Після розширення у 2006 р. до ЛЕРУ входять 20 найпотужніших університетів Старого континенту, що поєднують у своїй діяльності дослідницьку роботу світового рівня та освітню діяльність, яка відбувається безпосередньо в атмосфері та в місці наукового пошуку. Організація загалом та кожен з її 20 університетів-учасників поділяють три головних принципи: «освіта шляхом усвідомлення меж людського розуміння», «створення нових знань за допомоги фундаментальних досліджень» та «поширення дослідницької роботи в усіх галузях (університетської – прим. автора) діяльності». Ліга прагне поширювати свої принципи в суспільстві, впливати на дослідницьку та академічну політику в Європі та розвивати співпрацю між університетами-членами задля обміну досвідом в освіті й дослідженнях.

Наразі Лігу утворюють наступні університети: Амстердамський університет, Гайдельберзький університет, університет Гельсинки, університет Единбургу, Женевський університет, Каролінський інститут у Стокгольмі, Кембриджський університет, католицький університет у Лювені, Лондонський університетський коледж, Лундський університет, Ляйденський університет, Міланський університет, Мюнхенський університет ім. Людвіга-Максиміліана, Оксфордський університет, паризький університет «Парі-Сюд», паризький університет ім. П'єра та Марі Кюрі, Страсбурзький університет ім. Луїса Пастера, університет Утрехта, університет Фрайбурга та Цюріхський університет.

ЛЕРУ офіційно визнає факт втрати Європою передових позицій у фундаментальних дослідженнях. Отже, саме вихід на передові позиції у фундаментальних дослідженнях є одним з головних завдань ліги. Вона прагне відновити спроможність Європи конкурувати

Фото: <http://www.leru.org>

в галузі науки з Америкою та Азією. Таку велику увагу фундаментальним дослідженням організація приділяє тому, що їх результатом є нові знання. Адже згодом саме ці знання стають джерелом розвитку економіки, суспільства і культури. Фундаментальні дослідження для ЛЕРУ це не лише дослідження у природничих науках, але й дослідження в галузі суспільних і гуманітарних наук. Саме фундаментальні дослідження створюють таку атмосферу і структуру освіти, яка згодом передає дослідникам і їх студентам «скептицизм, творчість і високий потенціал, що їх потребує суспільство.»

Однією з безпосередніх переваг від участі в ЛЕРУ для самих університетів є співпраця між університетами – учасниками організації. Важливо зазначити, що співпраця відбувається на всіх рівнях університетського життя: студентському, науковому та керівному. Так щороку в одному з університетів Ліги проводиться конференція для найкращих студентів (так звана “Bright Students’ Conference”). Науковці співпрацюють у різноманітних робочих групах, одна з яких (“Research Career Development Working Group”) ставить собі за мету допомагати молодим науковцям у побудові їх наукових кар’єр. Керівний склад університетів-членів співпрацює в межах спілки керівних органів (“Senior Officers’ Network”).

Управлінська структура ЛЕРУ є необтяжливою і прозорою. Вона складається з Асамблеї ректорів університетів-учасників, ради директорів (2 члени ради і Голова) та двох комітетів: з питань членства і з питань дослідницької політики. Офіс організації знаходиться в бельгійському місті Лювен.

Найвищим органом з прийняття рішень є Асамблея ректорів ЛЕРУ. Ректори двадцяти університетів-учасників збираються двічі на

рік (щоразу в іншому університеті) та вирішують стратегічні питання розвитку, обговорюють національні та загальноєвропейські питання наукової політики. Так на своїй останній зустрічі, що відбулась у травні 2009 року у Лювені, ректори

Асамблея ректорів ЛЄРУ, Лювен, травень 2009 р.
Фото: <http://www.leru.org>

університетів ЛЄРУ обговорювали виклики та зміни у сферах науки і освіти в Європі. На порядку денному також стояло питання співпраці університетів і підприємств реальної економіки в умовах економічної кризи.

Асамблея ректорів обирає та призначає трьох зі своїх членів до Ради директорів ЛЄРУ. Наразі Головою Ради директорів і таким чином Головою всієї організації є Бернд Хубер, президент Мюнхенського університету ім. Людвіга-Максиміліана. Також до Ради директорів наразі входять др. Джон Гуд, Віце-канцлер Оксфордського університету, та проф. Ганс Стооф, Ректор-магніфікус Утрехтського університету.

Комітет з питань дослідницької політики працює над розробкою важливих аспектів європейської політики в галузях науки і освіти, що є важливими для університетів-членів ЛЄРУ. Фактично він є органом, що лобіює інтереси університетів у політичних колах, та за допомогою якого університети пропонують політичним гравцям своє бачення ролі та майбутнього досліджень у суспільстві. Щороку цей комітет від імені ЛЄРУ публікує по дві доповіді, присвячені розвитку університетської науки в Європі. Остання публікація, що побачила світ у вересні 2008 року, була присвячена простому, але одночасно надзвичайно глибокому та важливому питанню: «Для чого існують університети?». Авторами публікації є

Джоффри Бултон, віце-ректор університету Единбургу, та сер Колін Лукас, колишній ректор Оксфордського університету.

Комітет з питань членства є постійно діючим органом, що оцінює потенційних та існуючих членів за переліком кількісних та якісних критеріїв. Саме цей комітет вирішує якому університету буде запропоноване членство у ЛЄРУ та чи відповідають нинішні члени критеріям членства.

Які ж критерії членства висуває ЛЄРУ? Чи мають східноєвропейські університети загалом та українські університети зокрема шанс увійти до ЛЄРУ? Автор статті звернувся з цим та іншими питаннями, що присвячені діяльності ЛЄРУ, до головного офісу організації у Лювені та отримав наступні відповіді від Йооста ван Астена, менеджера комітету з питань дослідницької політики ЛЄРУ:

Чи розглядає ЛЄРУ українські університети в якості своїх потенційних членів?

В принципі ЛЄРУ розглядає всі університети, що відповідають нашим критеріям членства, як потенційних членів організації. Критерії членства включають надзвичайно високі академічні досягнення. На наш превеликий жаль бібліометричні та інші наявні кількісні дані вказують на те, що наразі ми не можемо знайти потенційних членів у Східній Європі. На рівні індивідуальних дослідників чи дослідницьких груп в східноєвропейських університетах безперечно існує багато відмінних результатів, але, з різноманітних структурних причин, в жодному окремому університеті не існує у достатній кількості таких груп чи дослідників щоб дозволити досягнути такого рівня досягнень, якого вимагає ЛЄРУ, для всього університету. Оскільки ця ситуація може змінитись, ЛЄРУ постійно відстежує досягнення університетів, що не є нашими членами, з метою надання запрошення у майбутньому.

Які східноєвропейські університети розглядаються ЛЄРУ в якості потенційних членів?

ЛЄРУ вирішила залишитись відносно маленькою організацією. Протягом кількох наступних років ми можемо запросити дуже

обмежену кількість університетів приєднатись до нас, але навіть у далекій перспективі кількість наших членів не повинна бути більше 30 (наразі ЛЕРУ налічує 20 членів). Наразі ми не розглядаємо жоден університет зі Східної Європи як такий, якому ми можемо надіслати запрошення на членство. ЛЕРУ розуміє важливість залучення членів з-поза меж Північно-Західної Європи, але якість є важливішою за географічний розподіл. ЛЕРУ серйозно розглядає можливість участі у програмах сприяння розвитку університетам зі Східної, Центральної та Південної Європи з тим, щоб вони могли відповідати нашим стандартам; в середньостроковій перспективі це може призвести до того, що ми знайдемо кандидатів на членство в цих регіонах.

Якщо ви не можете назвати які саме це університети, чи могли б ви назвати ті східноєвропейські країни, що можуть бути представлені в ЛЕРУ своїми університетами?

Незважаючи на те, що ЛЕРУ вирішила обмежити кількість членів з кожної окремої країни, місце розташування потенційного члена не відіграє первинної ролі. Якщо університет відповідає критеріям членства і є стратегічно цікавим для ЛЕРУ, то не має значення чи він розташований, скажімо у Латвії чи Румунії.

Якими є прямі/непрямі вигоди для університету, що здобуває членство у ЛЕРУ? Чи існують певні вигоди для країни, що представлена одним зі своїх університетів у ЛЕРУ?

ЛЕРУ не прагне надавати вигоди ані для своїх членів, ані для країн, де вони розташовані; ЛЕРУ працює в інтересах фундаментальних досліджень незалежно від того де вони проводяться. Вона переслідує цю мету намагаючись впливати на думки політиків та суспільства загалом, наприклад шляхом публікування звітів та участі у політичному дискурсі.

Ми сподіваємось, що чітко донесли нашу точку зору щодо того, що ми визнаємо важливість мати членів в тих регіонах у яких ми наразі не маємо таких членів, але ми не хочемо жертвувати нашими критеріями якості заради нових членів.

ЛЕРУ не може прийняти багато нових членів, але одночасно націлена на відстоювання інтересів фундаментальних досліджень як в колі своїх членів, так і серед університетів, що не входять до наших лав.

Отже східноєвропейські університети, включно з українськими, знаходяться у полі зору організації, що віддана цінностям фундаментальних досліджень. Можливе членство східноєвропейських університетів у ЛЕРУ розглядається дуже серйозно. Це є надзвичайно позитивною новиною. Другою позитивною новиною є те, що ЛЕРУ вже зараз готова до співпраці з університетами Східної Європи. Через цю співпрацю ЛЕРУ відстоюватиме інтереси фундаментальних досліджень - осердя науки і прогресу. Також Ліга готова крок за кроком сприяти розвитку університетів Центральної, Східної та Південної Європи з тим, щоб вони в перспективі досягли стандартів цієї організації. Саме тут полягає необмежений простір діяльності і співпраці для тих українських та східноєвропейських університетів, що віддані цінностям фундаментальних досліджень. Формальне членство в Лізі може стати винагородою для найуспішніших, але фактичне просування і захист інтересів науки мають набагато вищу суспільну цінність.

В'ячеслав Гнатюк, Мюнхен

Веб-сторінка ЛЕРУ: <http://www.leru.org>

Співбесіда

Як найкраще до неї підготуватися?

Співбесіда зазвичай остання сходинка на Вашому шляху до бажаної роботи, якій передують письмова заявка чи може навіть запрошення на Assessment Center (про який ми вже писали в попередньому номері). А тому, перше, що слід зробити, коли Ви отримаєте запрошення на співбесіду, це порадіти за свої успіхи. Однак зупинятися на цьому не слід, тому що попереду на Вас ще чекає нелегка праця.

Хоча всього передбачити неможливо, однак підготуватися до такого випробування у Ваших силах. Зробити це можна і треба декількома шляхами.

Щоб легше було готуватися, слід виділити головні аспекти, над якими необхідно попрацювати. По-перше, це інформативна частина – суто Ваші фахові знання та загальна обізнаність, по-друге, Ваші соціальні компетенції і нарешті – Ваша поведінка загалом (від зовнішнього вигляду до жестикуляції).

«Хто володіє інформацією, той володіє світом».

Отож, розпочнемо з першого аспекту. Насправді, готуватися до співбесіди бажано заздалегідь, ще до подачі документів. У цьому випадку йдеться про загальні дані про підприємство, в якому Ви прагнете працювати. Тому варто уважно вивчити веб-сторінку майбутнього роботодавця, на якій зазвичай розміщений річний звіт, інформація про структуру підприємства, представництва за кордоном тощо. Ще одна корисна порада: замовте на www.google.de/alerts щоденний (або принаймні щотижневий) огляд преси. Це дуже корисне джерело, яке триматиме Вас в курсі останніх новин, пов'язаних безпосередньо з відповідним підприємством. І взагалі, читаючи пресу, звертайте більше уваги на економічні розділи.

Не завадило б і освіжити Ваші теоретичні фахові знання, які б могли знадобитися в майбутній професії, тому погортайте про всяк випадок старі конспекти та книжки.

Людину зустрічають по одягу...

Звичайно, кожне підприємство має свій індивідуальний підхід до підбору майбутніх співробітників, але є загальні риси, які притаманні всім співбесідам. В будь-якому випадку ніколи не слід піддаватися паніці,

навіть якщо Ви зіштовхнетесь з чимось несподіваним. Зберігаючи спокій і показуючи впевненість в собі, Ви відразу збільшуєте свої шанси, принаймні вдвічі. Але не варто перебільшувати і бути аж занадто самовпевненим. Такі якості не до вподоби роботодавцям.

Як правило, співбесіду проводять два представники компанії, однак на Вас може чекати і ціла команда бажаючих з Вами поспілкуватися. До того ж, кожний з них

перевірятиме різні аспекти Вашої кандидатури: фахові знання, соціальні компетенції, поведінку.

Правило номер один: ні в якому разі не можна запізнюватися, інакше Ви створюєте перше негативне враження. А так починати випробування складніше. Щодо зовнішнього вигляду, то бажано притримуватися ділового стилю – костюм буде найкращим вибором. Чоловікам слід порадити ще краватку, а жінкам, якщо у них довге волосся, краще зробити зачіску (не бажано з'являтися з розпущеним волоссям). До речі, не варто перебільшувати з косметикою; легкий макіяж, який не дуже кидається в очі, створить набагато краще враження.

Але і тут не слід перебільшувати і купувати з такої нагоди найдорожчий костюм. Це може викликати відчуття конкуренції і Вас можуть сприйняти за пихатого.

... а проводжають по розуму

Мета співбесіди – не дізнатися про нові факти з Вашого життя (з цим роботодавець ознайомиться з Ваших документів), а подивитися, як Ви себе поводить у несподіваній ситуації, як аргументуєте, тощо. Однак, зазвичай, Вас попросять ще раз розповісти Вашу біографію. Намагайтеся стисло і чітко відобразити всі

етапи Вашого життя: не вдавайтеся в такі подробиці, на кшталт, які були Ваші улюблені предмети в школі. Спробуйте ще вдома добре обміркувати, які факти з Вашого життя релевантні для кар'єри на даному підприємстві, наприклад, практика в даній галузі, або спеціалізація в рамках навчання тощо. Якщо у Вас є прогалини у Вашій біографії, Ви маєте бути в змозі аргументовано пояснити це: наприклад, Ваше навчання тривало довше, тому що Ви зробили декілька практик, щоб здобути досвід.

Після таких простих питань на Вас можуть чекати несподіванки, як наприклад: «Уявіть ситуацію, що Ви працюєте в команді з 5 молодими фахівцями. Чому Ви маєте бути найкращим?» Пам'ятайте, такими підступними питаннями перевіряють не Ваші розумові чи фахові здібності, а Вашу реакцію на таку «стресову» ситуацію. Головне – не те, що Ви відповісте, а те, як Ви відповісте.

До стандартного набору підступних питань належать такі:

Які Ваші сильні сторони?

Які Ваші слабкі сторони?

Чому Ви хочете працювати саме у нас?

Чому ми маємо вибрати саме Вас?

Де Ви бачите себе через три – п'ять років?

Спробуйте продумати відповіді на такі запитання ще перед початком співбесіди. Ви маєте бути переконливі, а тому відповідайте з впевненістю і наводьте логічні аргументи. Останнє питання перевіряє Вашу цілеспрямованість і те, чи Ви знаєте, чого самі прагнете. Такі якості роботодавці дуже цінують, бо з такими співробітниками успіх гарантований.

Ваша поведінка розповідь про Вас більше, ніж слова

Мова Вашого тіла часом багатозначніша, аніж ціла промова. А тому слідкуйте за тим, як Ви тримаєтесь. Залишайтеся самим собою і не грайте ніякі ролі, це може тільки нашкодити. Навіть природня знервованість краще діє ніж награна самовпевненість. Коли Вам запропонують сісти, сядьте цілком вільно, як Ви зазвичай сидите в колі друзів: ні в якому разі не на краєчку стільця (це позиція втікача), але й не занадто розвалюйтеся, наче на канапі.

Дивіться Вашим співрозмовникам завжди в очі, посміхайтесь час від часу. Намагайтесь не занадто жестикулювати, коли щось розповідете, якщо Ви нервуетесь, візьміть краще в руки ручку. Розмовляйте повільно, але так, щоб в голосі відчувалася впевненість.

Останнє запитання за Вами

Після того, як майбутні роботодавці дізналися про Вас все, що хотіли, Вони дадуть ще Вам нагоду поставити запитання стосовно фірми. Це може бути додатковим шансом, щоб покращити Вашу оцінку. Розумні запитання свідчать про Вашу ерудованість. Однак і тут слід бути дуже обережним і не ставити запитання «чому» - це звучить як докір. А от «що», «хто» і «як» - доволі нейтральні, але влучні запитання. Ну і звісно, бажано ставити запитання, які пов'язані з актуальним становищем, але які не є провокуючими.

Отже, бажасмо Вам успіхів. І пам'ятайте: секрет Вашого успіху залежить від Вас самих. А тому залишайтеся самим собою і бажане робоче місце Вам гарантовано.

Олена Стельмаченко, Ессен

Корисні посилання до теми :

- 1) <http://www.hobsons.de/de/ratgeber-service/bewerbung/vorstellungsgespraech/>
- 2) http://www.focus.de/karriere/bewerbung/jobinterview/vorstellungsgespraech_aid_7089.html
- 3) <http://www.berufswahl-tipps.de/vorstellungsgespraech.htm>
- 4) <http://www.karriere.de/bewerbung/ueberzeugt-ihre-koerpersprache-8944/>

Міжкультурне ділове спілкування: Німеччина-Україна

Не таємниця, що ментальність українців і німців має досить багато суттєвих відмінностей. Звичайно, це також впливає на спілкування між діловими людьми з цих країн.

У літературі про міжкультурне спілкування пропонують наступні три кроки покращення своєї міжкультурної компетенції:

1. *Усвідомлення своєї культури*
2. *Розуміння культури ділового партнера*
3. *Практичне тренування міжкультурної компетенції*

Джерело:

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/63/Repin_saporoher_kosaken.jpg

Нижче наведена таблиця типових відмінностей в офіційному спілкуванні між діловими людьми Німеччини та України:

Аспект	Німеччина	Україна
Формальність спілкування	Висока	Низька
Потискування руки	Швидке і міцне	Тривале і міцне
Типове офіційне звертання	Herr/Frau + прізвище	Ім'я + по-батькові
Прямота	Дуже висока	Середня (особливо при перших зустрічах)
Порядок денний зустрічей	Негнучкий	Гнучкий
Неформальні розмови при зустрічах	Несуттєві	Суттєві
Строгість ділового одягу	Висока	Низька
Важливість документів з освіти, кількості років на ринку	Висока	Низька
Емоційність	Низька	Висока
Використання письмової комунікації	Високе	Низьке
Планування ділових зустрічей	За 1-2 тижня	За декілька днів
Вимоги до пунктуальності	Дуже високі	Середні

Зауважу, що наведені вище риси ділового спілкування є «характерні», що не означає, що усі без винятку носії тієї чи іншої культури їх мають.

Щодо практичного тренування для тих, хто живе у Німеччині, це дуже просто. Ті, хто живе в Україні, можуть звернутися до мовних шкіл та консалтингових компаній або просто знайти знайомих німців для спілкування.

Успіхів!

Сергій Сумніков, Львів-Бонн

Використані джерела та корисні посилання до теми:

- 1) www.kwintessential.co.uk
- 2) www.worldvaluessurvey.org
- 3) www.geert-hofstede.com

Наймолодший професор Німеччини - українець Остап Охрін в ексклюзивному інтерв'ю для СУСН-News

CURRICULUM VITAE

Name: OSTAP OKHRIN

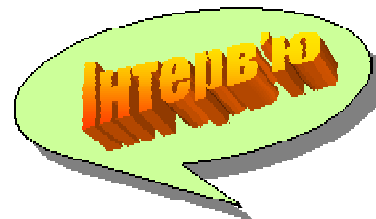
Address: CASE - Center for Applied Statistics and Economics, Institute of Statistics and Econometrics, Humboldt-Universität zu Berlin

Birth date and place: 1984; Lviv, Ukraine

Marital status: married

Citizenship: ukrainian

Languages: native Ukrainian, Fluent in English, German, Russian, some Polish

PROFESSIONAL POSITIONS

- April 2008 - Juniorprofessor (W1) at the Institute of Statistics and Econometrics, Humboldt-Universität zu Berlin, Germany

- Feb. 2006 - Mar. 2008 Research Fellow at the Department of Statistics, European University Viadrina, Frankfurt (Oder), Germany

EDUCATION

- Feb. 2008 Ph.D. in Economics with summa cum laude European University Viadrina, Frankfurt (Oder), Germany Ph.D. thesis title "Hierarchical Archimedean Copula: Structure Determination, Properties, Applications". Supervisor: Prof. Dr. Wolfgang Schmid

- June 2005 M.Sc. in Statistics with summa cum laude. Ivan Franko National University of Lviv, Ukraine. Master thesis title "Asymptotic behaviour of the S-stopped branching processes with the countable number of types of particles". Supervisor: Prof. Dr. Yaroslav Yeleyko

СУСН-News: Чому саме статистику Ви обрали своїм фахом?

Остап Охрін: Ще в школі я стояв перед вибором, на кого мені вчитися: на математика чи на програміста. А точніше, на який факультет поступати: на прикладну математику чи на механіко-математичний. Будучи під впливом свого брата Яреми, який і зараз є для мене зразком, я поступив на той факультет, який закінчив і він. Можливо, це частково і в крові, адже і мій дідусь по материнській лінії закінчив механіко-математичний факультет у ЛНУ ім. Франка. Статистика тоді була новим напрямком на факультеті, тому вибрав її, і не помилився.

С-N: Після захисту в Німеччині багато хто намагається продовжити свою кар'єру постдока в США чи інших країнах. Ви вирішили залишитися в Німеччині. Що спонукало Вас до цього?

Остап Охрін: У мене є невеличка, але сім'я і я змушений був почекати, поки і моя дружина захистить дисертацію. Цього поки що не сталося, але вже на фінішній прямій. Але не це було основною причиною, а те, що я отримав посаду в Берліні одразу по захисті. А також США надто далеко від дому і я не зміг би так часто приїжджати до Львова, як роблю це зараз. А мої друзі та рідні знають, що я люблю своє місто без пам'яті і, як тільки я вдома, годинами мандрую його вулицями.

С-N: Чи є серед Ваших студентів українці і чи ставитеся Ви до них якимось особливо?

Остап Охрін: Нажаль, їх було ще не так багато. Якщо особливо – це те, що я зміг їм висловити чіткіше та граматично правильніше свої думки на консультаціях, оскільки ми спілкувалися мені і їм рідною українською мовою, то так.

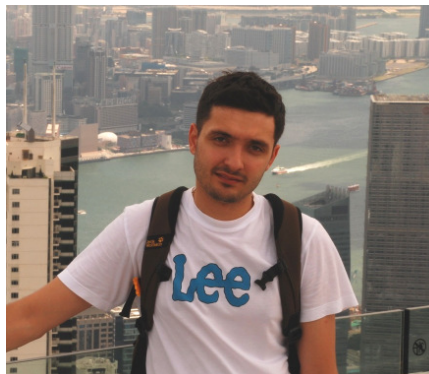
С-N: Ви закінчили Львівський національний університет імені Івана Франка. Чи підтримуєте Ви зв'язки зі своєю альма-матер?

Остап Охрін: Так, звичайно. Свій диплом я захистив у професора Ярослава Єлейка і ми з ним досі тісно кооперуємо та пишемо статті. Щоразу по приїзді до Львова я відвідую альма-матер і ми годинами обговорюємо на кафедрі за участі інших співробітників подальші проекти. Моїм колегою, якій я вдячний за багато гарних ідей та дискусій, є також І. Базилевич з тієї ж кафедри.

С-N: Як представлені результати українських вчених у світовій статистиці? Чи бачите

Ви перспективи участі українських ВНЗ у міжнародних проектах?

Остап Охрін: Для початку хочу уточнити, що статистика, якою її розуміють за кордоном, – це наука, що сильно базується на емпіричних даних. Тобто в більшості випадків науковці намагаються підібрати вже майже існуючу теоретичну модель, з модифікаціями та без, та припасувати її до історичних даних. Більшість вузів України, нажаль, поки що не мають можливості оплатити доступ до міжнародних баз, як от Bloomberg чи DataStream. Тому українська статистика більше прихильється до теорії ймовірностей, що дає їй надзвичайно багатий потенціал, який відкривається, тільки-но ми впровадимо доступ до даних у наших вузах.

Остап Охрін

С-N: Чи допомагає знання статистики Вам у реальному житті?

Остап Охрін: Статистика та економетрика - дві науки-подруги, які дуже споріднені. Друга займається в більшості випадків прогнозуванням. Тому, можна сказати, що вона дозволяє «заглянути в майбутнє», що деколи неабияк привабливо.

С-N: Ви - одружений. Чи не заважає напружена наукова робота особито му життю?

Остап Охрін: Абсолютно ні. Скоріш всього навіть допомагає, адже ми з дружиною працюємо за однаковим фахом і тому маємо багато спільних тем. Наприклад, в зимовому та літньому семестрах у 2008 та 2009 роках відповідно ми обидвоє викладали статистику. Теми та план в усіх університетах майже однакові, студенти також, тому ми часто вечорами обговорювали те, як хто пояснив ту чи іншу тему. Відповідно переймали досвід один одного.

С-N: “В Його житті було тільки три любові: Вона, комп’ютер та кіно.” – Це можна сказати і про Вас?

Остап Охрін: Хочу подякувати упоряднику питань за те, що прочитав ці оповідання, це неабияк приємно. Я не письменник, але, як казав Веерштраас, не можна бути справжнім математиком, не будучи поетом у душі. Можливо, цим я намагався приблизити себе до інших науковців не будучи таким. Напевно в мене не тільки ці три любові, але вони - одні з основних. Будь-який новий напрямок поглинає мене повністю, але на короткий період часу. Але ці два з них, комп’ютери та кіно, напевно, вже майже назавжди. «Вона» - моя дружина, і тому це теж на все життя.

С-N: Чи берете Ви участь в житті української громади в Берліні?

Остап Охрін: Нажаль, ні, але дуже хочеться. Надто багато часу займає в мене щоденна дорога на роботу та з неї. Деколи виїжджаємо на вихідних до Берліна, щоб взяти участь у спільній молитві української греко-католицької церкви. У інші вихідні отець приїжджає до нас або ми відвідуємо римо-католицький храм. Як тільки ми переселимося в Берлін, намагатимемося бути «чемними» українцями та брати активну участь у житті громади.

С-N: І на завершення – яку пораду Ви можете дати студентам, які хочуть досягти успіху в науковій кар’єрі?

Остап Охрін: Потрібно завжди робити те, що подобається, але не забувати, що ця робота повинна приносити користь й іншим. Це звучить дуже загально та, можливо, пафосно, тому контретніше щодо науки поради наступне. Треба обов’язково бездоганно знати базові основи вибраної науки, в моєму випадку мала б бути математика, так легше надбудувувати нові знання. Необхідно цікавитися новими напрямками, читати нові статті та знайомитися з “колегами по цеху” на конференціях. Важливо не боятися написати автору якоїсь статті питання, навіть якщо він - Нобелівський лауреат, а Ви - студент. Йому це буде дуже приємно і у великій більшості випадків він відпише. Треба цікавитися розробками колег на кафедрі, адже можливо Вашою ідеєю Ви допоможете їм і в якийсь момент вони допоможуть Вам. Треба працювати в колективі, а не наодинці, бо одна голова добре, а дві краще.

Розмову вів Юрій Халавка, Майнц

Українське кіно в світі

З 8 по 16 вересня 2009 р. в кіномuzeї м. Мюнхена відбувся фестиваль «Панорама українського кіно», організований українською кінофундацією (УКФ) за підтримки Мюнхенського відділення культури. Українському та німецькому глядачеві були представлені 14 фільмів, починаючи від класиків Сергія Параджанова та Юрія Іллєнка і закінчуючи сучасними анімаціями молодих режисерів.

Українська кінофундація була заснована 2007 року як недержавна організація під егідою благодійного фонду «Україна 3000». «В багатьох розмовах з відомими істориками світового кіно я переконався, що досі українська кінокласика асоціюється з радянським чи навіть російським кіно. Тому в першу чергу для нас було дуже важливим, розвиваючи імідж сучасного українського кіно, створити умови для ідентифікації нашої класичної спадщини», зазначає Андрій Халпахчі, директор УКФ. Так 2008 р. українські фільми були вперше представлені на Берлінському кіноринку і на Каннському кінофестивалі, а також в Парижі, Москві, на кінофестивалі в Анапі. Щороку планується проводити фестивалі українського кіно в Польщі і польського в Україні. Перший такий обмін вже відбувся, завдяки чому відомий польський режисер Анджей Вайда отримав орден Ярослава Мудрого з рук Президента України.

Після показу фільмів у Кьольні у березні 2009 р. дійшла черга і до Мюнхена. Урочисті гості фестивалю режисер Роман Балаян, кінокритик і голова Спільки українських кінематографістів Сергій Тримбач, молодий режисер Микита Ратніков та директор УКФ Андрій Халпахчі представляли фільми публіці, а під час дискусії дали змогу побачити проблеми і перспективи українського кіномистецтва.

Дивлячись на кризу

«Жоден Уряд України не второпав, якою могутньою зброєю є кінематограф», критикує культурну політику режисер Роман Балаян. Після здобуття Україною незалежності було і нині є надзвичайно важливим формування національної ідентичності, розвиток громадянської свідомості і поваги до культурної спадщини. Натомість, плануючи державний бюджет, правління нашої держави посадило кіноіндустрію на чи не найостанню лавку, не створивши ні мережі кінотеатрів, ні законів для приватних інвестицій. Таким чином, українське кіно знаходиться у кризовому

стані. Рішення цих проблем намагаються знайти УКФ разом з партнерами Nemiroff

Андрій Халпахчі, директор УКФ.

Панорама українського кіно в Мюнхені.

Holding, Міжнародний фонд «Україна 3000», а також українська молодь, яка самотужки створює короткометражні стрічки. Так, вище названі організації у вересні організували круглий стіл разом з представниками влади, метою якого було створення умов для приватних інвестицій та державна підтримка кінематографу.

Недивлячись на кризу

До відсутності гідних умов праці нашому народу не звикати, тому знову і знову робляться спроби створити національне українське кіно. Фільм Кіри Муратової «Короткі зустрічі» (1967), який було обрано для відкриття фестивалю, на перший погляд – жіноче кіно. Але радянські часи відображені настільки реалістично-болісно, що стрічка не довго протрималася на кіноекрані і стала відомою за кордоном лише у період гласності. Часи до «перестройки» зображені й у фільмах Романа Балаяна «Полеты во сне и наяву» (1983), «Райские птиць» (2008), де змальована трагічна безвихідь людини у боротьбі з режимом.

Повертаючись до традиції поетичного кіно Сергія Параджанова («Тіні забутих предків», 1964), молодий режисер Олесь Санін створив картину «Мамай», історію кохання і

страждань юного полоненого козака й чарівної кримської татарки. Це був перший український фільм, який брав участь у боротьбі за кінопремію Оскар.

Заглядаючи у майбутнє

«Поетичне кіно, наприклад, фільм «Мамай» відіграє надзвичайно важливу роль у процесі ідентифікації суспільства, народ потребує правдивого зображення історії», вважає Андрій Халпахчі. Кінокритик Сергій Тримбач займає іншу позицію з цього питання: «Не час витратити гроші на історичні фільми, вони потребують великих затрат, а на фоні глобального кіно виглядають досить мляво. Хто ми є сьогодні? - на це питання потребують відповіді глядачі.» І справді, вчорашній день - вже історія, яка не для всіх є осмисленою й зрозумілою. Тому Роман Балаян також закликає владу й інвесторів підтримувати молодих інновативних митців, таких як, наприклад, Степан Коваль («Йшов трамвай номер 9»), Микола Ратніков («На грані»), Єва Нейман («Біля річки»), Роман Бондарчук («Таксист»). Вони звертаються до повсякденних тем, аналізуючи їх, даючи змогу глядачеві побачити життя «зі сторони».

Більшість українських фільмів є художньо недосконалими, непопулярними серед

глядачів. На телеекранах - 80 відсотків російської продукції, величезна кількість голівудських фільмів. У школах часто відсутні навчальні предмети, які виховують повагу і розуміння мистецтва, зокрема й кінематографії.

Саме тому велике значення мають подібні кінофестивалі, які дають змогу ознайомити світову громадськість з незалежною Україною. Мюнхенський кіномузей навіть має намір випустити стрічку Кіри Муратової «Короткі зустрічі» на DVD. Та ще більшим досягненням було б звернення уваги української влади на проблеми і можливості кіноіндустрії, бо тут йдеться про наш імідж і місце у світі.

Ксенія Павлішина, Мюнхен

Фото: Tolle Idee! Agentur, Мюнхен

НОВИНИ ІЗ ПРЕДСТАВНИЦТВ

Берлін

Показ фільмів та дискусія в рамках фестивалю „Українале”

В рамках фестивалю „Українале” (Ukrainale), що проходив в липні 2009 року в Берліні, СУСН-Берлін провів два кіновечори, на яких було показано фільм „Мамай” Олеся Саніна та фільми молодого українського режисера Тараса Томенка на соціальну тематику. Після показу фільма „Мамай” відбулася дискусія про сьогоденну долю кримських татар, а також про відносини української громадськості та парламенту до них. З молодим німецьким туркологом Місте Хотоп-Рике ми спробували з’ясувати, як ставиться сьогоденна українська держава до кримських татар, які є здобутки, а які проблеми в цьому питанні. Були й висвітлені питання щодо уявлення про татар в сучасному українському суспільстві. Обидві кіновечори пройшли дуже успішно, що ще раз показало необхідність подібних подій в Берліні.

Концерт Івано-Франківської групи КораЛЛі

Не встигли ми відпочити від кримсько-татарських та кіно-дискусій, як знову вийшли на східноєвропейську культурну «арену» Берліну – цього разу з групою «КораЛЛі», організувавши їх концерт в ресторані «Україна» 7 серпня 2009 року. Хлопці, які самі себе називають «КАРпатські аЛЛігатори» змогли напрочуд добре завести берлінську публіку того вечора, серед якої окрім активних українців були німці, італійці, поляки та угорці. Вони порадували нас всіх справжнім карпатським етно-роком, привізши в Берлін навіть трембіту для повної аутентичності виконання. Більше про цей концерт та про них самих ви зможете знайти за адресою: <http://koralli.if.ua/>.

Участь у виставці [NEW]kraine

Виставка-проект Ukraine.NOW!, який був втілений в життя СУСН-Берлін в 2007 році подорожує далі Німеччиною. Цього разу ми завітали у Гамбург, де частина фотографій з цього проекту виставлялась у рамках виставки [NEW]kraine. Докладніше про цю виставку можна дізнатися на сайті: www.newkraine.de. Після гостювання в Берліні, Бад Наухаймі, Вецларі, Ганновері, Ужгороді та Гамбурзі ми плануємо закінчувати тур українських фотографій цього проекту. Отож, якщо Ви хочете побачити виставку у вашому місті – не зволікайте та пишіть нам на berlin@sus-n.org Заявки ще приймаються!

Олександра Бінерт, СУСН-Берлін

berlin@sus-n.org

Ганновер

Новини та анонси представництва Ганновер коротко

Orientierungstage

З 1 по 3 жовтня 2009 готує Ганноверський університет т. зв. „Дні орієнтації” для першокурсників. В головному корпусі університету у майбутніх студентів буде можливість зібрати багато корисної інформації. Українські студенти будуть також представляти свій стенд.

Святкове привітання мера

28 жовтня вже третій рік поспіль мер міста Ганновер запрошує усіх іноземних студентів до святкового привітання у новій ратуші. Кожний студентський осередок має можливість підготувати свій стенд до цього свята.

Прийом Генерального Консульства

29 жовтня з 10:00 до 14:00 у приміщенні Українського центру Св. Володимира відбудеться прийом громадян України співробітниками Генерального Консульства України в Гамбурзі (Hannoverschestr. 122, 30627 Hannover-Misburg).

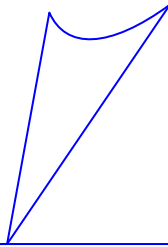
Stammtisch

В цьому ж приміщенні 04.10.09. відбудеться й наш наступний Stammtisch. Заплановані наступні теми: вибори нової управи та планування заходів на зимовий семестр.

Співпраця

В цьому семестрі в нас відкрилась можливість кооперації не тільки з університетом Ганновера а й зі спеціальним вищим навчальним закладом (Fachhochschule). Де з цього семестру стартувала програма „International Camp” для першокурсників. Це - три тижні перед початком семестру, впродовж яких молодь має можливість познайомитись один з одним, отримати перші фахові та мовні знання та розвинути власну міжкультурну компетенцію. Саме на відкриття цієї програми і була запрошена представниця нашого осередку. Після цього зародилося жваве листування між керівником проекту та управою, результатом якого є тісна співпраця в проектах з Fachhochschule впродовж семестру. Також йде обговорення щодо організації сумісних проектів для студентів з Fachhochschule та членів нашого представництва.

Елла Прудникова,
СУСН Ганновер
hannover_susn@yahoo.de

„Пекуча десятка” тем на Форумі - 7

TOP 10

З нашої минулої зустрічі пройшло 3 місяці клопотів, відпочинку та роботи. В Україні набирає обертів змагання займенників (Я, Вона, Вони та ін.), яке має чомусь назву *Вибори Президента*, а в Німеччині обрали Бундестаг. І якщо в Берліне все спокійно, то в доменній зоні UA – все набагато цікавіше. І це не могло не відобразитися на нашому форумі, адже гаряча пора принесла чимало змін.

10

Отже, на 10му місці відомий геймер trankwilizator яка продовжує бавитися в ізобретюну нею страгегію «**ГРА - Німецькі слова, яких не має в українській мові**». Цей новий шедевр вже давно піддався численним 47 000 бета-тестам і ось-ось з'явиться в прокаті!

9

А на 9му місці, як і годиться у хіт-парадах, співаки та музиканти. Гурт ОЕ у підготовці до осіннього турне по Німеччині (<http://www.okeanelzy.de/>) намагався нагадати читачам форуму, що все буде так само кльово, як і 23.11.2007 під час **КОНЦЕРТУ у МЮНХЕНІ**.

8

„**Українська та російська мови - постійний камінь спотикання**”, про який написала нам Shtuchka – затримав своє скочування на 8му місці.

Увага! Наступні рядки дітям до 16ти читати заборонено!

7

Ти роздягаєш поглядом повільно мене. А я – тебе. Ми робимо це спільно.

– Без рук, коханий! В нас була угода! Яка ж нахабна чоловіча та порода!

Все нижче, нижче, дуже-дуже ніжно, Вже видно твоє тіло білосніжне...

І ледве чутно ллється зваби пісня,

І вже не "до", але іще "не після".. – це й вірш Чорнявої жінки (<http://maysterni.com/user.php?id=1374&t=1&p=4>)

гарно описує тему „**Форумні дослідження з українського сексу**”, яка розглялася у нас на 7му місці чи то позиції.

6

Далі у нас чергова тема від trankwilizator, на цей раз все практичніше – «**Як дешево телефонувати в Україну**». 6те місце із майже 60 000 читачів. Мабуть їм таки справді важко на чужині, і дуже хочеться висповідатися хоча б телефоном.

5

Недарма на 5й сходинці у нас тема „**Сповідь**”, яка не залишила байдужим майже нікого на форумі - 63 000 переглядів.

4

На четвертому місці дихає у спину лідерам тема «**Чи є життя після Німеччини**» із 70 000 переглядів.

Доречі, за результатами опитування у цій темі, зростає кількість людей, які таки хочуть повернутися після навчання до України.

І трійка наших призерів.

3

Антологія «**Сучасна українська література**» від silina перевидана цього літа накладом у 82036, що проте не дозволило їй повернути собі другу позицію в нашій десятці.

2

На ній із 86716ма переглядами тема oleh_k про те „**Як найкраще їхати в Україну**”. Сподіваюся, у зв'язку із зміною льотного графіка авіакомпанії МАУ, ця тема буде мати немало нових постів.

1

Головне у будь якій справі – стабільність. Ось і за нашим важковаговиком, темою „**Асоціації**”, яка вже перетнула 127 000й рубіж переглядів, інші теми можуть почуватися як за кам'яною стіною.

Цього року ми відзначатимемо 60річчя Союзу українських студентів у Німеччині! Наш Форум став одним із найуспішніших проєктів відновленої організації. Не одна людина отримала тут пораду, підтримку, інформацію чи просто приємно провела час.

Тож не зволікайте – пишіть на форум СУСН. Ваша думка має право на життя, а ваша порада може дуже допомогти потребуючим!

Незабаром відбудеться...

Незабаром відбудеться...

КАЛЕНДАР

Заходи СУСНУ та заходи за співпраці СУСНУ:

- ⇒ 23-25.10.09 – **35-й Генеральний з'їзд СУСНУ**, Мюнхен. У програмі З'їзду: річні звіти діяльності, вибори нової Управи, напрацювання резолюцій, спільні тренінги для членів організації, креативні фотосесії, старі і нові зустрічі та просто веселі студентські розваги. Деталі: www.sus-n.org
- ⇒ Шовівторка, Берлін – **курси українського народного танцю** в Берліні, Ресторан „Україна”, 18:30-20:00, Martin-Luther-Str. 8, 10777 Berlin. Організатор: група українського народного танцю „Берліники“ та СУСН-Берлін, більше тут: <http://ukrvolkstanz.blogspot.com>

Інші події та заходи:

- ⇒ 2-8.10.2009 – **Український Тиждень** у Музеї під відкритим небом Markus Weißmeier Freilichtmuseum. 04.10.2009, 15.00 - в рамках заходу – екуменічна Служба Божа, виступ катедрального хору «Покров» з Мюнхена. Адреса: 83727 Schliersee, Brunnbichlstr. 5. Подальша інформація: <http://www.wasmeier.de>
- ⇒ 9-11.10.2009 – Тур групи „**Океан Ельзи**” Німеччиною: 09.10.2009 – Мюнхен, Backstage, 10.10.2009 – Кьольн, E-Werk, 11.10.2009 – Гамбург, Markthalle. Подальша інформація: <http://www.okeanelzy.de>, а також www.sus-n.org
- ⇒ 10.10.2009 – Відкриття „**Українського Дому**”, м. Берлін. Деталі: info@zentralverband-ukrainer.de
- ⇒ Кожного першого четверга місяця – **Дискусія «Німеччина й Україна – історія співпраці та її перспективи: молодь і культура сьогодні»** (1.10.09 - відкриття регулярних зустрічей академіків за ініціативи jfo – дискусійної платформи організації djo). Адреса: “Haus des Deutschen Ostens”, Lilienberg 5, 81669 Мюнхен. Деталі: <http://www.djo-bayern.de/>, а також www.sus-n.org. Подальші дискусії відбуватимуться кожного першого четверга місяця у «Haus des deutschen Ostens» (HDO, <http://www.hdo.bayern.de/>)

За детальнішою інформацією про всі заходи, а також за майбутніми подіями дивіться на нашій веб-сторінці: <http://sus-n.org>
та в розділі “Календар” на Форумі: http://sus-n.org/forum/cal_lite.php

Союз Українських Студентів у Німеччині

Поштова адреса:

Bund Ukrainischer Studenten in
Deutschland e.V.
Postfach 10 03 07
80077 München
Germany

Тел.: +49 179 894 72 82
+49 176 24 93 80 15

Банківський рахунок:
НуроVereinsbank München
Konto-Nr.: 659117070
BLZ 700 202 70

Загальні питання про діяльність СУСНУ:
info@sus-n.org

Управа (Пропозиції співпраці та ін.):
vorstand@sus-n.org

Ви знайдете нас також в
інтернеті:

<http://www.sus-n.org>

З питаннями та пропозиціями,
бажанням співпраці чи
розміщення статей у СУСН–News
звертайтеся на
newsletter@sus-n.org

І наостанок...

Основною метою організації є представлення інтересів українських студентів перед німецькими, європейськими публічно-правовими інстанціями, громадськими організаціями та приватними підприємствами в Німеччині та перед українською спільнотою.

Союз Українських Студентів у Німеччині реалізовує цю мету шляхом обміну інформацією між студентами з України на теми "Навчання. Практика. Робота. Проживання" на основі регулярних зустрічей, організації і проведення семінарів, конференцій, виставок та спільних поїздок.

СУСН особливу увагу приділяє поширенню інформації про Україну як у німецькому суспільстві загалом, так і між студентами німецьких вузів. Власне, це забезпечується тісною співпрацею з різноманітними організаціями в Німеччині.

Щоб стати членом нашої організації, дивіться тут: <http://www.sus-n.org>

Ми будемо раді привітати Вас у нашій спільноті!

Видавник:

Союз Українських Студентів у Німеччині (СУСН)

Головний редактор: Зоряна Стеліга

Редакція: Олександра Бінерт, Світлана Гиса, Олег Коцюба, Мелана Ливка, Наталія Макарова, Олена Стельмаченко, Сергій Сумніков, Юрій Халавка, Леся Шрамко.

Над випуском працювали: В'ячеслав Гнатюк, Ксенія Павлішина, Елла Пруднікова.

Верстка та дизайн: Зоряна Стеліга

Е-Mail редакції: newsletter@sus-n.org

Підписатися на СУСН–News можна коротким повідомленням на: newsletter@sus-n.org

Передрук матеріалів тільки за наявністю гіперпосилання на <http://www.sus-n.org>

Наступний номер СУСН–News вийде в кінці грудня 2009 р.

Відповідальність за зміст статті несе тільки її автор. Редакція та СУСН не завжди поділяють думки авторів статей.

Як сумно самому, то маєм пораду: у СУСНі одному, ти знайдеш розраду!